

Bruksela, 24 czerwca 2026 r.
(OR. en)

11081/26

ENER 442
ENV 818
CONSOM 213
COMPET 839

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	24 czerwca 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 319 final
Dotyczy:	SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY Sprawozdanie z wykonania rozporządzenia (UE) 2017/1369 ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 319 final.

Załącznik: COM(2026) 319 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.6.2026 r.
COM(2026) 319 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**Sprawozdanie z wykonania rozporządzenia (UE) 2017/1369 ustanawiającego ramy
etykietowania energetycznego**

1. WPROWADZENIE

1.1. Kontekst polityczny i prawny

Pierwszy formalny akt UE w sprawie informowania konsumentów o efektywności energetycznej urządzeń przyjęto 50 lat temu w następstwie kryzysu naftowego z 1973 r. ⁽¹⁾ Następnie w 1979 r. przyjęto pierwsze unijne ramy etykietowania energetycznego, które od tego czasu zostały trzykrotnie zmienione i udoskonalone – ostatnio w 2017 r. Od tego czasu etykieta energetyczna stała się powszechnie znana i jest ceniona przez konsumentów. Jak wykazało badanie Eurobarometr z 2024 r. ⁽²⁾, 75 % respondentów przyznaje, że etykieta energetyczna ma bezpośredni wpływ na ich decyzje o zakupie urządzeń gospodarstwa domowego.

Na etykietach energetycznych UE przedstawia się łatwo zrozumiałe informacje, aby pobudzić popyt na efektywniejsze produkty oraz wspierać ich rozwój. Etykiety te uzupełniają minimalne wymagania dotyczące efektywności energetycznej oraz inne wymogi przyjęte w ramach unijnych przepisów dotyczących ekoprojektu. UE reguluje obecnie ponad 30 grup produktów w ramach ekoprojektu, z których 15 ma etykietę energetyczną ⁽³⁾. Szacuje się, że w 2024 r. łącznie polityki te przyczyniły się do obniżenia rachunków za energię przeciętnego gospodarstwa domowego o ok. 317 EUR, a do 2030 r. kwota ta ma wzrosnąć do 480 EUR, przy czym wkład etykiety w osiągnięcie oszczędności średnio wynosi 27 %, a większość oszczędności wynika z ekoprojektu ⁽⁴⁾.

Podstawę prawną rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego ⁽⁵⁾ stanowi art. 194 Traktatu. W rozporządzeniu tym określono przepisy dotyczące tworzenia etykiet dla danych produktów w drodze aktów delegowanych. Nałożono w nim pewne obowiązki na dostawców (producentów, importerów i upoważnionych przedstawicieli) oraz sprzedawców w odniesieniu do dostarczania i prezentowania etykiet oraz znormalizowanych informacji o produkcie. Komisja wydała dwa zawiadomienia zawierające szczegółowe wyjaśnienia: jedno dotyczące wdrożenia podczas pandemii COVID-19 ⁽⁶⁾ i jedno (w 2024 r.) dotyczące wskazania zakresu etykietowania energetycznego i klasy w następstwie orzeczenia Trybunału wydanego w trybie prejudycjalnym ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾Zalecenie Rady 76/496/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie racjonalnego wykorzystania energii przez elektryczne urządzenia gospodarstwa domowego, Dz.U. L 140 z 28.5.1976, s. 18.

⁽²⁾[Specjalne badanie Eurobarometr 555, 2024 r.](#)

⁽³⁾https://energy-efficient-products.ec.europa.eu/product-list_pl.

⁽⁴⁾Ecodesign Impact Accounting 2025 Overview report [Sprawozdanie z przeglądu badania prezentującego skutki ekoprojektu w 2025 r.], <https://circabc.europa.eu/ui/group/418195ae-4919-45fa-a959-3b695c9aab28/library/c06608a7-9e47-4737-b0d2-da9aacc097171/details>.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 1).

⁽⁶⁾Zawiadomienie Komisji [2020/C 182/02](#), Dz.U. C 183 z 2.6.2020.

⁽⁷⁾[Sprawa C-761/22](#).

1.2. Główne zmiany w przeglądzie ram etykietowania energetycznego z 2017 r.

W ramach przeglądu z 2017 r. zmieniono ramy z dyrektywy na rozporządzenie i zmieniono obowiązujące przepisy w celu (i) stopniowej zmiany skali etykiety na znaną skalę A–G, (ii) wzmocnienia nadzoru rynku oraz (iii) wprowadzenia obowiązkowej rejestracji w ogólnounijnej bazie danych o produktach (europejski rejestr produktów do celów etykietowania energetycznego – EPREL ⁽⁸⁾) jako warunku koniecznego wprowadzenia modelu do obrotu. W nowych ramach wprowadzono osiem zmienionych lub nowych etykiet. Etykiety te są neutralne językowo, ich wygląd został unowocześniony i zawierają one kod QR zapewniający powiązanie z informacjami o modelu zawartymi w bazie EPREL. W niektórych z nich po raz pierwszy zawarto ikony informacyjne dotyczące możliwości naprawy lub trwałości.

1.3. Zakres niniejszego sprawozdania

W art. 19 rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego powierzono Komisji zadanie przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z wykonania rozporządzenia zawierającego ocenę, na ile skutecznie rozporządzenie to i akty delegowane i wykonawcze przyjęte na jego podstawie pozwoliły klientom na wybór efektywniejszych produktów, przy uwzględnieniu skutków rozporządzenia dla przedsiębiorstw, zużycia energii, emisji gazów cieplarnianych, działań w zakresie nadzoru rynku oraz kosztu stworzenia i prowadzenia bazy danych.

Skutki dotyczące przedsiębiorstw, zużycia energii i emisji są przedmiotem szczegółowej oceny w odniesieniu do każdego aktu dotyczącego konkretnego produktu objętego tymi ramami, a w niniejszym sprawozdaniu przedstawiono ogólny obraz sytuacji. Aspekty o bardziej horyzontalnym charakterze zostały przeanalizowane w ramach oceny skutków regulacji towarzyszącej zbiorczemu wnioskowi w sprawie uproszczenia przepisów dotyczących produktów energooszczędnych, przy czym wniosek ten przyjęto równolegle z niniejszym sprawozdaniem, które wykorzystano przy opracowywaniu przedmiotowego wniosku. Równolegle z niniejszym sprawozdaniem przyjmuje się odrębne sprawozdanie z wykonania rozporządzenia w sprawie etykietowania opon (rozporządzenie (UE) 2020/740).

W związku z tym w niniejszym sprawozdaniu skoncentrowano się w szczególności na następujących zagadnieniach:

- postępy w zakresie zmiany skali etykiety i wprowadzania nowych etykiet;
- proces zmiany skali etykiety (przejęcie ze starej na nową etykietę);
- baza danych o produktach (oraz powiązane koszty i korzyści);
- nadzór rynku;
- etykieta jako narzędzie dla rynków pionierskich w zakresie produktów energooszczędnych;
- skuteczność nowych etykiet energetycznych.

⁽⁸⁾<https://eprel.ec.europa.eu>.

1.4. Podstawa analityczna

Niniejsze sprawozdanie opiera się w szczególności na badaniu ⁽⁹⁾ przeprowadzonym na próbie 20 073 konsumentów, którzy w ciągu ostatnich dwóch lat zakupili co najmniej jeden – a najwyżej trzy – z uwzględnionych rodzajów produktów; badanie to przeprowadzono w 10 państwach członkowskich UE: w Republice Czeskiej, Finlandii, we Francji, w Niemczech, we Włoszech, w Niderlandach, Polsce, Portugalii, Rumunii i Szwecji. W badaniu uwzględniono również próbę obejmującą 204 dostawców i 207 sprzedawców detalicznych produktów opatrzonych etykietami energetycznymi z grup produktów objętych nowymi etykietami, a także 123 profesjonalnych użytkowników komercyjnych urządzeń chłodniczych, aby przetestować nową etykietę w odniesieniu do tych urządzeń.

Informacje, które posłużyły do sporządzenia niniejszego sprawozdania, przekazało 14 państw członkowskich ⁽¹⁰⁾ w ramach Forum Konsultacyjnego ds. Ekoprojektu i Etykietowania Energetycznego ⁽¹¹⁾ (EELCF) lub Grupy Ekspertów ds. Współpracy Administracyjnej w zakresie Etykietowania Energetycznego i Ekoprojektu (ADCO) ⁽¹²⁾ oraz 7 innych członków EELCF ⁽¹³⁾. Analiza opiera się również na danych z bazy EPREL, systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów nadzoru rynku (ICSMS) ⁽¹⁴⁾ oraz innych publicznie dostępnych analiz i zasobów.

2. POSTĘPY W ZAKRESIE ZMIANY SKALI ETYKIETY I WPROWADZANIA NOWYCH ETYKIET;

W rozporządzeniu w sprawie efektywności energetycznej Komisji powierzono zadanie dokonania przeglądu i zmiany skali wszystkich etykiet energetycznych obowiązujących na dzień 1 sierpnia 2017 r. oraz uprawnienia do wprowadzenia nowych etykiet. W rozporządzeniu tym określono harmonogram przeglądu istniejących etykiet do sierpnia 2018 r. (zaczynając od grupy priorytetowej obejmującej: pralki, pralko-suszarki, zmywarki, lodówki, źródła światła i wyświetlacze elektroniczne). Wyznaczono w nim ogólny termin zmiany skali etykiety przypadający w sierpniu 2023 r. oraz dłuższy termin przypadający w sierpniu 2025 r. w odniesieniu do kotłów na paliwo stałe, ogrzewacze pomieszczeń i podgrzewacze wody ⁽¹⁵⁾.

Zmianę skali etykiety w przypadku grupy priorytetowej zakończono w marcu 2019 r., a etykiety były dostępne online i w sklepach od 1 marca 2021 r. ⁽¹⁶⁾. W rozporządzeniu

⁽⁹⁾ [Badanie dotyczące zrozumienia przez konsumentów informacji zawartych na etykietach energetycznych stosowanych od 2011 r.](#)

⁽¹⁰⁾ AT, BG, DE, DK, EE, IE, IT, LT, LV, NL, PT, SI, NO, IS.

⁽¹¹⁾ [Rejestr grup ekspertów Komisji.](#)

⁽¹²⁾ [Wykaz grup współpracy administracyjnej.](#)

⁽¹³⁾ APPLiA, program „Cyfrowa Europa”, EHI, EHPA, EPEE, EuroCommerce, Lighting Europe.

⁽¹⁴⁾ [ICSMS.](#)

⁽¹⁵⁾ Terminy te należy traktować jako uzupełnienie pięcioletnich terminów przeglądu określonych w aktach delegowanych dla poszczególnych produktów.

⁽¹⁶⁾ Etykieta ze zmienioną skalą dla produktów oświetleniowych pojawiła się w sklepach od 1 września 2021 r.

zbiorczym skorygowano kwestie techniczne związane z tymi przepisami tuż przed tą datą⁽¹⁷⁾.

Aktualna sytuacja w zakresie przeglądów etykiet poszczególnych produktów w ramach rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego (ELR)					
Grupa produktów	Podstawa prawna	Termin przeglądu w ELR	Wejście w życie wyników przeglądu	Data rozpoczęcia stosowania nowej etykiety	Stan
Wyświetlacze elektroniczne (w tym telewizory)	Rozporządzenie (UE) 2019/2013	2 sierpnia 2018 r.	31 marca 2019 r.	1 marca 2021 r.	Przyjęto
Pralki/pralko-suszarki	Rozporządzenie (UE) 2019/2014	2 sierpnia 2018 r.	31 marca 2019 r.	1 marca 2021 r.	Przyjęto
Źródła światła	Rozporządzenie (UE) 2019/2015	2 sierpnia 2018 r.	31 marca 2019 r.	1 września 2021 r.	Przyjęto
Chłodziarki domowe	Rozporządzenie (UE) 2019/2016	2 sierpnia 2018 r.	31 marca 2019 r.	1 marca 2021 r.	Przyjęto
Zmywarki do naczyń dla gospodarstw domowych	Rozporządzenie (UE) 2019/2017	2 sierpnia 2018 r.	31 marca 2019 r.	1 marca 2021 r.	Przyjęto
Urządzenia chłodnicze z funkcją sprzedaży bezpośredniej	Rozporządzenie (UE) 2019/2018	Nowy	Nowy	1 marca 2021 r.	Przyjęto
Smartfony i tablety	Rozporządzenie (UE) 2023/1669	Nowy	Nowy	20 czerwca 2025 r.	Przyjęto
Odkurzacze	Etykieta unieważniona przez Trybunał w 2018 r.	–	–	–	Trwają przygotowania do ponownego wprowadzenia Wyraź swoją opinię
Suszarki bębnowe	Rozporządzenie (UE) 2023/2534	2 sierpnia 2023 r.	22 listopada 2023 r.	1 lipca 2025 r.	Przyjęto
Piekarniki i okapy kuchenne	Rozporządzenie (UE) nr 65/2014	2 sierpnia 2023 r.	–	–	W przygotowaniu Wyraź swoją opinię
Wentylacja w budynkach mieszkalnych	Rozporządzenie (UE) 1254/2014	2 sierpnia 2023 r.	–	–	W przygotowaniu Wyraź swoją opinię
Szafy chłodnicze lub mroźnicze	Rozporządzenie (UE) 2015/1095	2 sierpnia 2023 r.	–	–	W przygotowaniu

⁽¹⁷⁾[Rozporządzenie \(UE\) 2021/340](#).

					Wyraź swoją opinię
Klimatyzatory (w tym pompy ciepła typu powietrze–powietrze)	Rozporządzenie (UE) 626/2011	2 sierpnia 2023 r.	–	–	W przygotowaniu Wyraź swoją opinię
Miejscowe ogrzewacze pomieszczeń	Rozporządzenie (UE) 2015/1186	2 sierpnia 2023 r.	–	–	W przygotowaniu Wyraź swoją opinię
Ogrzewacze pomieszczeń i ogrzewacze wielofunkcyjne	Rozporządzenie (UE) 811/2013	2 sierpnia 2025 r.	–	–	W przygotowaniu Wyraź swoją opinię
Kotły na paliwo stałe	Rozporządzenie (UE) 2015/1187	2 sierpnia 2025 r.	–	–	W przygotowaniu Wyraź swoją opinię
Ogrzewacze wody	Rozporządzenie (UE) 812/2013	2 sierpnia 2025 r.	–	–	W przygotowaniu Wyraź swoją opinię

Etykieta odkurzacza została unieważniona wyrokiem Sądu w 2018 r. i w związku z tym już nie obowiązuje ⁽¹⁸⁾. Trwają również prace nad ewentualnymi nowymi etykietami energetycznymi dla (i) modułów fotowoltaicznych, (ii) odkurzaczy, (iii) komputerów, (iv) niskotemperaturowych emiterów ciepła (grzejników), (v) profesjonalnych zmywarek do naczyń oraz (vi) profesjonalnych urządzeń pralniczych.

Proces przeglądu etykiety energetycznej został szczegółowo określony w rozporządzeniu w sprawie etykietowania energetycznego i jest zgodny z zasadami lepszego stanowienia prawa. Obejmuje on prace mające na celu (i) zrozumienie rynku w ramach przeglądu, (ii) opracowanie odtwarzalnych i reprezentatywnych metodyk badawczych, (iii) zebranie informacji z forum konsultacyjnego oraz (iv) przeprowadzenie oceny i sporządzenie oceny skutków. Następnie projekt aktu publikuje się w celu uzyskania uwag od zainteresowanych stron oraz zgłasza Światowej Organizacji Handlu. Przed przyjęciem decyzji przez Komisję przeprowadza się konsultacje z ekspertami z państw członkowskich. Komisja przesyła sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Ponadto akt zostaje opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie, o ile żadna z instytucji nie wyrazi sprzeciwu. W przypadku etykiet energetycznych poddanych przeglądowi w 2019 r. proces od rozpoczęcia przeglądu do publikacji trwał od czterech do pięciu lat. Od tego czasu obserwuje się spowolnienie postępów ze względu na równoległe prace nad bazą EPREL, postępowania sądowe, sytuacje nadzwyczajne związane z pandemią COVID-19 oraz kryzys energetyczny z 2022 r., a także renegocjację ram dotyczących ekoprojektu.

Dotychczas przyjęto i opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dziewięć decyzji lub komunikatów dotyczących norm zharmonizowanych w zakresie domniemania zgodności na mocy rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego.

⁽¹⁸⁾[Sprawa T-544/13](#).

3. PROCES ZMIANY SKALI ETYKIETY

W rozporządzeniu w sprawie etykietowania energetycznego przewidziano czteromiesięczny okres przejściowy w przypadku wprowadzenia etykiety z nową skalą. W tym okresie dostawcy muszą dostarczać zarówno starą etykietę, jak i nową, a także kartę informacyjną produktu. Sprzedawcy muszą wymienić prezentowane stare etykiety w ciągu 14 dni roboczych od daty określonej w akcie delegowanym dla każdego produktu. Należy również zaktualizować materiały techniczne wykorzystywane w reklamach. Większość sprzedawców (63%), którzy wzięli udział w badaniu przeprowadzonym na potrzeby niniejszego sprawozdania, uznała proces zmiany etykiet za łatwy lub bardzo łatwy. Niektóre stowarzyszenia producentów (np. wyrobów oświetleniowych) zwróciły uwagę na trudności związane ze zmianą etykiet w przypadku produktów, które znajdują się już w transzycie lub zostały wcześniej wprowadzone do obrotu.

We wspomnianym okresie przejściowym konsumenci mogą otrzymywać produkty opatrzone dwiema etykietami – etykietą ze starą skalą i etykietą z nową skalą. Etykiety te rzadko są porównywalne ze względu na częste zmiany metod badań i obliczeń oraz bardziej rygorystyczny charakter skali. Na przykład produkty, które wcześniej miały klasę energetyczną A+++, mogą otrzymać klasę B lub C w nowej skali. W rozporządzeniu w sprawie etykietowania energetycznego przewidziano, że zmiana etykiet może stanowić wyzwanie dla konsumentów, dostawców i sprzedawców, w związku z czym nałożono na państwa członkowskie obowiązek przeprowadzenia kampanii informacyjnych. Niektóre z tych kampanii zorganizowano w ramach projektów finansowanych przez UE, takich jak Label2020 ⁽¹⁹⁾, BELT ⁽²⁰⁾ i usługi w zakresie zgodności ⁽²¹⁾. Niektóre państwa członkowskie poinformowały o dobrych wynikach działań informacyjnych, podczas gdy inne zwróciły uwagę na trudności związane z wprowadzeniem pierwszych etykiet z nową skalą w świetle ograniczeń związanych z pandemią COVID-19.

4. BAZA DANYCH O PRODUKTACH

Jednym z głównych elementów przeglądu z 2017 r. było przyspieszenie procesu cyfryzacji etykiety energetycznej. W art. 12 rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego zlecono Komisji utworzenie i prowadzenie bazy danych (EPREL) zawierającej część publiczną, część dotyczącą zgodności oraz portal internetowy zapewniający dostęp do obu tych części. Miało to na celu (i) wsparcie organów nadzoru rynku, (ii) dostarczenie społeczeństwu informacji na temat produktów wprowadzanych do obrotu oraz (iii) zapewnienie Komisji aktualnych informacji na potrzeby przeglądu przepisów dotyczących etykietowania. Baza ta, będąca wynikiem intensywnej współpracy Komisji, producentów i innych zainteresowanych stron, już funkcjonuje i zawiera obecnie około dwóch milionów modeli; w 2025 r. zagłędano do niej 6,6 mln razy.

4.1. Wdrożenie

Producenci zyskali możliwość rejestracji produktów jeszcze przed wprowadzeniem pierwszych poddanych przeglądowi etykiet w 2019 r., a organy nadzoru rynku uzyskały dostęp do tych danych wkrótce potem. Od momentu uruchomienia bazy danych funkcjonuje usługa pomocy technicznej zapewniająca wsparcie przy rejestracji. Unijne

⁽¹⁹⁾[LABEL2020](#).

⁽²⁰⁾[BELT](#).

⁽²¹⁾<https://www.product-compliance-services.eu>.

stowarzyszenia przedsiębiorców często pomagają w rejestracji swoim członkom. Publiczna część bazy EPREL została udostępniona za pośrednictwem kodów QR w marcu 2021 r., kiedy to zaczęły obowiązywać pierwsze etykiety produktów z nową skalą. Od 2022 r. interfejs wyszukiwania w bazie EPREL oferuje wiele funkcji (takich jak filtry wyboru i sortowanie). Portal internetowy zapewniający publiczny dostęp do bazy EPREL, o którym mowa w art. 12 i pkt 2 załącznika I do rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego, działa od kwietnia 2022 r. ⁽²²⁾

W rozporządzeniu wykonawczym przyjętym w 2024 r. ⁽²³⁾ określono dalsze szczegóły operacyjne dotyczące bazy EPREL, m.in. wyjaśniono zasady zarządzania informacjami szczególnie chronionymi i wprowadzono obowiązkową weryfikację dostawców za pomocą podpisów i pieczęci eIDAS.

Przez wprowadzenie bazy EPREL Komisja dążyła do:

- zminimalizowania obciążeń administracyjnych dla dostawców poprzez zbiorowe przysyłanie wielu rejestracji, usługi interfejsu programowania aplikacji (API) ⁽²⁴⁾ oraz automatyczne generowanie etykiet i kart informacyjnych produktu we wszystkich językach urzędowych UE;
- ułatwienia wypełniania obowiązków w zakresie prezentowania etykiet energetycznych i informacji o produkcie w internecie (pobieranie danych za pośrednictwem API);
- ułatwienia stosowania przez indywidualnych konsumentów, nabywców hurtowych oraz nabywców publicznych i organy w celu określenia najbardziej licznych klas efektywności energetycznej.

Producenci z zadowoleniem przyjęli fakt, że akty delegowane dotyczące poszczególnych produktów nie nakładają obowiązku systematycznego dostarczania *drukowanych* kart informacyjnych produktów (zgodnie z opcją alternatywną przewidzianą w art. 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego), które są natomiast dostępne w bazie EPREL.

Ponadto każda osoba może za pośrednictwem bazy EPREL śledzić zmiany na rynkach w zakresie rejestracji modeli produktów opatrzonych etykietami energetycznymi. Niemniej jednak w rozporządzeniu w sprawie etykietowania energetycznego nie nakłada się na dostawców obowiązku przekazywania danych dotyczących sprzedaży poszczególnych modeli, dlatego zazwyczaj potrzebne są dodatkowe informacje, aby oszacować udział poszczególnych modeli w rynku oraz ustalić, czy zachodzi potrzeba wszczęcia procedury przeglądu etykiety.

Krajowe organy nadzoru rynku przyznają, że baza EPREL pozwala skrócić czas i zmniejszyć nakład pracy związany z kontrolą zgodności.

Dostęp do bazy danych uzyskuje się głównie za pomocą kodów QR zawartych na etykietach, a nie za pośrednictwem strony internetowej. Dane uzyskane w ramach przeprowadzonych badań oraz informacje zwrotne otrzymane od organów krajowych potwierdzają, że baza EPREL nie jest jeszcze powszechnie znana opinii publicznej ani

⁽²²⁾<https://energy-efficient-products.ec.europa.eu/>.

⁽²³⁾[Rozporządzenie wykonawcze \(UE\) 2024/994](#).

⁽²⁴⁾Do tej pory wydano około 1 000 kluczy API, głównie sprzedawcom (54 %), ale także dostawcom, badaczom, wyszukiwarkom itp.

podmiotom zamawiającym w ramach zamówień publicznych. Podobne bazy danych produktów związanych z energią funkcjonują również w innych regionach świata (np. w Stanach Zjednoczonych ⁽²⁵⁾, Chinach ⁽²⁶⁾, Kanadzie ⁽²⁷⁾ i Australii ⁽²⁸⁾).

4.2. Koszty i korzyści związane z bazą EPREL

W latach 2017–2024 Komisja przeznaczyła 9,5 mln EUR na uruchomienie i utrzymanie bazy EPREL. W 2024 r. roczny budżet operacyjny wzrósł do 1,9 mln EUR. Przewidywany jednorazowy koszt uruchomienia bazy EPREL w wysokości 3 mln EUR oraz roczny budżet na jej utrzymanie w wysokości 300 000 EUR nie uwzględniały w pełni rzeczywistych potrzeb. Wynikało to przede wszystkim z faktu, że kwoty te oszacowano na podstawie bazy danych urzędów radiowych ⁽²⁹⁾, w której liczba rejestracji i podmiotów dokonujących rejestracji jest znacznie mniejsza, a ponadto nie zawiera ona publicznie dostępnej części, jaką posiada baza EPREL. Liczba rejestracji w bazie EPREL ostatecznie okazała się znacznie wyższa niż przewidywano w ocenie skutków. Było to częściowo spowodowane późniejszą decyzją o włączeniu opon do bazy EPREL (stanowiących 13 % wszystkich rejestracji w bazie EPREL). Ponadto początkowo nie planowano weryfikacji za pomocą systemu eIDAS, jednak później uznano to za niezbędne do zapewnienia integralności rejestru, co wiązało się z dodatkowymi jednorazowymi kosztami prac programistycznych.

Wśród dostawców, z którymi przeprowadzono wywiady w ramach badania, panowały różne opinie co do tego, czy baza EPREL powoduje wzrost, czy też spadek ogólnych kosztów związanych z przestrzeganiem przepisów w porównaniu z sytuacją sprzed jej wprowadzenia. 38% respondentów stwierdziło, że koszty związane z przestrzeganiem przepisów – w tym czas, wydatki finansowe i zasoby kadrowe – wzrosły. 28 % wskazało, że koszty te spadły w porównaniu z 2019 r. Pozostałe 33 % stwierdziło, że wysokość kosztów nie uległa zmianie. Większość producentów samodzielnie wprowadza dane, a jedna czwarta dostawców, z którymi przeprowadzono wywiady, zleca zadania związane z rejestracją podmiotom zewnętrznym ⁽³⁰⁾. Sprzedawcy mogą uzyskać bezpłatny dostęp do informacji w bazie EPREL i drukowane etykiety od dostawców. Sprzedawcy są w większym stopniu zadowoleni z tej polityki niż dostawcy, ale zwracają uwagę na brak równych warunków konkurencji w przypadku internetowych platform handlowych.

5. NADZÓR RYNKU I EGZEKWOWANIE PRZEPISÓW

Nadzór rynku na jednolitym rynku reguluje rozporządzenie w sprawie nadzoru rynku (rozporządzenie (WE) nr 765/2008), które ma również zastosowanie do produktów objętych rozporządzeniem w sprawie etykietowania energetycznego. W 2017 r. rozporządzeniem w sprawie etykietowania energetycznego wzmocniono te ogólne przepisy poprzez: (i) wprowadzenie przepisów mających na celu zachęcanie do współpracy między krajowymi organami nadzoru rynku, (ii) wyjaśnienie sposobu

⁽²⁵⁾<https://www.regulations.doe.gov/ccms>; <https://www.energystar.gov/products>.

⁽²⁶⁾<https://www.energylabel.com.cn/>.

⁽²⁷⁾[Lista produktów z możliwością wyszukiwania | Zasoby naturalne Kanady](#).

⁽²⁸⁾ [Rating energetyczny – Przeszukaj bazę danych rejestracyjnych](#).

⁽²⁹⁾ [SWD\(2012\) 329](#).

⁽³⁰⁾ Analiza dotycząca projektu usług świadczonych za pośrednictwem bazy EPREL finansowanego w ramach programu LIFE, maj 2025 r. (nieopublikowana).

postępowania z produktami stwarzającymi ryzyko oraz (iii) ustanowienie (jak dotąd niewykorzystanej) unijnej procedury ochronnej. W art. 7 ust. 4 rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego zobowiązano państwa członkowskie do ustanowienia przepisów dotyczących sankcji i mechanizmów egzekwowania oraz do powiadomienia o takich przepisach do dnia 1 sierpnia 2017 r., jeżeli nie zostały one wcześniej zgłoszone na podstawie dyrektywy w sprawie etykietowania.

Zgodność z przepisami dotyczącymi produktów energooszczędnych opiera się głównie na oświadczeniu producenta ⁽³¹⁾. W związku z tym konieczne jest zapewnienie odpowiedniego poziomu nadzoru rynku i egzekwowania przepisów, aby zagwarantować uczciwą konkurencję i osiągnąć oczekiwane oszczędności energii. Nadzór rynku należy do wyłącznych kompetencji organów krajowych, jednak UE zapewnia wsparcie finansowe: w latach 2017–2024 przeznaczyła ponad 20 mln EUR na krajowe działania w zakresie nadzoru rynku oraz na szersze wsparcie wdrożeniowe w ramach programu „Horyzont Europa”, Programu na rzecz jednolitego rynku oraz Programu działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE). Jeśli chodzi o zgodność produktów wprowadzanych na rynek UE z przepisami dotyczącymi produktów energooszczędnych, kontrole celne na zewnętrznych granicach UE były nadal ograniczone, w związku z czym liczba wykrytych przypadków niezgodności była niewielka.

Jak wynika z danych pochodzących z działań finansowanych przez UE, kontroli przeprowadzonych przez państwa członkowskie oraz specjalnego sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z 2020 r. ⁽³²⁾, nadal występują istotne przypadki nieprzestrzegania przepisów (szczególnie w przypadku sklepów internetowych). Strony internetowe służące do porównywania cen często nie wyświetlają wszystkich wymaganych informacji. W ramach wspólnego działania EEPLIANT 3 ⁽³³⁾, finansowanego przez UE i obejmującego 24 krajowe organy nadzoru, przeprowadzono niereprezentatywne badanie oparte na analizie ryzyka dotyczące sześciu grup produktów ⁽³⁴⁾, w którym to badaniu ustalono, że w przypadku 82 % produktów w sklepach stacjonarnych i 97 % w sklepach internetowych wystąpiły drobne lub poważne nieprawidłowości związane z umieszczaniem etykiet, deklaracją zgodności lub dokumentacją techniczną (obejmującą zatem całą dokumentację, w tym dotyczącą ekoprojektu, a nie tylko etykietowania). Niezgodności w sklepach internetowych były szczególnym problemem w przypadku źródeł światła ⁽³⁵⁾. Brakujące lub błędne dane na etykietach, w karcie informacyjnej produktu lub innej dokumentacji technicznej nie zawsze oznaczają, że produkt jest niezgodny z wymogami. Do stwierdzenia niezgodności konieczne są badania laboratoryjne przeprowadzane w akredytowanych laboratoriach, a są one kosztowne (zazwyczaj od 1 000 do 10 000 EUR na model, a w przypadku dużych lub złożonych produktów kwoty te są wyższe).- W przypadku 43 % spośród 265 produktów poddanych badaniom laboratoryjnym w ramach projektu weryfikacji zgodności EEPLIANT 3 stwierdzono problemy z efektywnością energetyczną wykraczające poza dopuszczalny poziom. Trudno jest jednak oszacować ogólny poziom nieprzestrzegania przepisów na jednolitym rynku, ponieważ kontrole niemal zawsze opierają się na analizie ryzyka, a organy nadzoru rynku koncentrują swoje ograniczone zasoby na produktach,

⁽³¹⁾Certyfikacja przez osobę trzecią jest obowiązkowa w przypadku kotłów.

⁽³²⁾[Sprawozdanie specjalne 01/2020.](#)

⁽³³⁾ [EEPLIANT3_Public_Report_Final.pdf.](#)

⁽³⁴⁾Klimatyzatory, oświetlenie, suszarki bębnowe, podgrzewacze wody, ogrzewacze pomieszczeń i wentylatory.

⁽³⁵⁾[Badanie dotyczące zakupów przez internet – CLASP.](#)

w przypadku których należy się spodziewać największej liczby problemów. Ustaleń nie można ekstrapolować na wszystkie grupy produktów i całą UE.

W 2024 r. łączna liczba produktów poddanych kontroli zgodnie z tymi ramami wahała się od 10 do 100 w niektórych państwach członkowskich do 24 000 w Irlandii i 73 000 w Niemczech. W większości przypadków przeprowadzano kontrole dokumentacji w sklepach stacjonarnych i internetowych, a jedynie w nielicznych przypadkach przeprowadzano szczegółowe kontrole właściwości użytkowych. Zgodnie z wymogami rozporządzenia w sprawie nadzoru rynku liczba szczegółowych kontroli przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego ⁽³⁶⁾ zarejestrowanych przez państwa członkowskie w bazie danych ICSMS od 2017 r. do końca 2025 r. wyniosła 3 147 (z czego 57 % stanowiły przypadki niezgodności). W połowie 2025 r. Komisja wszczęła dwa postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Portugalii i Rumunii, ponieważ w 2023 r. nie zgłosiły one żadnych szczegółowych kontroli, a w listopadzie 2025 r. skierowała do Portugalii uzasadnioną opinię.

W przypadku 450 modeli produktów utworzono powiązanie między bazą ICSMS i EPREL, co powinno zwiększyć skuteczność kontroli tych produktów. Z możliwości łatwego zgłaszania przez użytkowników wszelkich problemów związanych z zarejestrowanymi modelami lub powiązanymi informacjami bezpośrednio w bazie EPREL skorzystano dotychczas w przypadku 3 300 rejestracji modeli. Większe platformy internetowe często współpracują w celu usuwania produktów niezgodnych z przepisami, ale same nie ponoszą odpowiedzialności za wyświetlanie etykiet, a szeroki asortyment oferowanych przez nie produktów dodatkowo utrudnia egzekwowanie przepisów.

W 2021 r. Komisja uruchomiła Europejską Sieć ds. Zgodności Produktów (EUPCN) na podstawie rozporządzenia w sprawie nadzoru rynku. W 2024 r. Komisja utworzyła pierwszą unijną jednostkę badawczą ds. ekoprojektu i etykietowania energetycznego ⁽³⁷⁾. Komisja i państwa członkowskie wspólnie dbają o to, by produktów nieobjętych środkami delegowanymi ani produktów niezwiązanych z energią nie opatrywano etykietą podobną do etykiety energetycznej, i w tym zakresie nawiązały współpracę z branżą w celu opracowania dobrowolnej, ujednoliconej etykiety dotyczącej zużycia wody oraz w celu dostosowania jej projektu ⁽³⁸⁾.

6. ETYKIETA JAKO NARZĘDZIE DLA RYNKÓW PIONIERSKICH W ZAKRESIE PRODUKTÓW ENERGOOSZCZĘDNYCH

W art. 7 ust. 2 rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego wymaga się, aby wszelkie zachęty zapewniane przez państwa członkowskie w odniesieniu do produktów objętych etykietowaniem energetycznym dotyczyły „najwyższych dwu istotnie licznych klas efektywności energetycznej lub klas wyższych”. Ma to na celu ukierunkowanie zachęt po stronie popytu (takich jak pożyczki uprzywilejowane, dotacje, ulgi podatkowe lub bony) na produkty najbardziej energooszczędne, tworząc w ten sposób rynek pionierski dla tych produktów.

⁽³⁶⁾Przez szczegółowe kontrole rozumie się kontrole laboratoryjne oraz kontrole dokumentacji mające na celu ocenę zgodności produktu z wymogami.

⁽³⁷⁾[Decyzja wykonawcza Komisji \(UE\) 2024/1456.](#)

⁽³⁸⁾[Ujednolicona etykieta dotycząca zużycia wody.](#)

Te same lub bardzo podobne kryteria stosuje się również w innych aktach prawnych, w tym w wymogach dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej dotyczących zamówień publicznych ⁽³⁹⁾, w unijnej systematyce dotyczącej zrównoważonego rozwoju ⁽⁴⁰⁾ oraz w przepisach dotyczących podatku VAT w zakresie obniżonych stawek dla energooszczędnych systemów grzewczych ⁽⁴¹⁾. Obecnie cztery państwa członkowskie UE stosują na tej podstawie obniżoną stawkę VAT.

Dyrektywa ramowa z 2010 r. dotycząca etykietowania zawierała już przepisy promujące wykorzystywanie etykiety energetycznej jako podstawy rozwoju rynków pionierskich, jednak bardziej precyzyjne sformułowanie tego kryterium oraz funkcjonalność bazy EPREL umożliwiającą łatwą analizę rozkładu produktów w poszczególnych klasach efektywności energetycznej dla dowolnie wybranej grupy produktów ułatwiają praktyczne wdrażanie takich polityk. Komisja i organy krajowe mogą wykorzystywać bazę EPREL do stosowania kryterium określonego w art. 7 ust. 2 rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego, korzystając z opcji prostego wyszukiwania w bazie EPREL jako punktu wyjścia, co ogranicza potrzebę przeprowadzania specjalnych badań rynkowych i wzmacnia konkurencję dzięki przejrzystości informacji dotyczących produktów wprowadzanych na jednolity rynek. Aby wesprzeć stosowanie tego kryterium, Komisja przedstawiła wytyczne w tej sprawie ⁽⁴²⁾.

7. SKUTECZNOŚĆ NOWYCH ETYKIET

7.1. Zrozumienie informacji zawartych na nowych etykietach

Większość konsumentów, z którymi przeprowadzono wywiady w ramach badania, stwierdziło, że rozumie informacje na etykietach, a ponad 90 % wskazało, że etykieta i jej elementy są dla nich (bardzo) łatwe do zrozumienia. Jedynie w przypadku kilku piktogramów dotyczących konkretnych produktów ponad 10 % respondentów uznało je za trudne do zrozumienia. Ten pozytywny wynik wynika prawdopodobnie z faktu, że zazwyczaj przed wprowadzeniem etykiet przeprowadza się testy ich projektów. 77–87 % ankietowanych konsumentów uznało, że ilość informacji zawartych na etykiecie jest odpowiednia. Pozostali uważali, że jest ich albo za dużo, albo za mało (lub nie mieli zdania na ten temat). Ogólnie rzecz biorąc, wyniki te nie wskazują zatem na nadmiar ani na niedobór informacji.

62 % konsumentów biorących udział w badaniu stwierdziło, że kierowało się głównymi informacjami dotyczącymi zużycia energii umieszczonymi w górnej części etykiety. 37 % stwierdziło, że kierowało się również piktogramami dotyczącymi innych aspektów niż zużycie energii, umieszczonymi w dolnej części. Osoby, które niedawno kupiły sprzęt AGD, najczęściej twierdziły, że przy podejmowaniu decyzji o zakupie kierowały się informacjami zawartymi na etykiecie energetycznej (około 90 % osób, które zobaczyły etykietę). Etykietą kierowało się 80 % nabywców lodówek komercyjnych oraz 70 % nabywców telewizorów i monitorów, w przypadku których przy podejmowaniu decyzji o zakupie istotne są kryteria takie jak rozdzielczość czy rozmiar ekranu.

⁽³⁹⁾[Dyrektywa \(UE\) 2023/1791](#).

⁽⁴⁰⁾[Rozporządzenie \(UE\) 2023/2486](#).

⁽⁴¹⁾[Dyrektywa Rady \(UE\) 2022/542](#).

⁽⁴²⁾https://energy-efficient-products.ec.europa.eu/consumers_en#what-does-significantly-populated-mean.

7.2. Wpływ na dostępność produktów energooszczędnych po przystępnych cenach

W sprawozdaniu Międzynarodowej Agencji Energetycznej (MAE) z 2021 r. dotyczącym norm efektywności energetycznej i etykietowania urządzeń⁽⁴³⁾ stwierdzono, że wymagania dotyczące efektywności energetycznej oraz etykietowanie zasadniczo zwiększają tempo poprawy efektywności nowych modeli dwu- lub trzykrotnie. Z czasem przekłada się to na wzrost średniej efektywności całego zbioru użytkowanych produktów. MAE zauważa, że średnie ceny zakupu spadają o 2–3 % rocznie w wyniku konkurencji (po krótkotrwałym wzroście w momencie wejścia w życie nowych przepisów), jednak obserwowane obniżki cen poszczególnych produktów są zróżnicowane, co odzwierciedla stopień konkurencji na danym rynku. Szacunki te mają charakter globalny, a niedawna ocena dotycząca odkurzaczy w UE wykazała roczny spadek cen zakupu o 1 % w okresie stosowania etykiety. Opublikowane niedawno badania potwierdzają, że etykieta energetyczna skutecznie przyczynia się do realizacji celu środowiskowego, jakim jest zmiana preferencji konsumentów, oraz wskazują, że konkurencja po stronie podaży jest głównym czynnikiem napędzającym dostosowanie rynku dzięki tendencji spadkowej cen w miarę wzrostu liczby nowych podmiotów na rynku oraz dostępności produktów z najwyższą klasą w ofercie coraz większej liczby producentów, co skutkuje nadwyżką konsumenta, a jednocześnie stymuluje dalsze innowacje⁽⁴⁴⁾.

Aby zapewnić pole do innowacji, rozporządzenie w sprawie etykietowania energetycznego stanowi, że w przypadku wprowadzenia lub zmiany skali Komisja powinna zapewnić, by w momencie wprowadzenia żadne produkty nie kwalifikowały się do klasy A oraz by szacowany czas, po upływie którego większość modeli znajdzie się w tej klasie, wynosił co najmniej 10 lat. Z danych bazy EPREL wynika, że od 2019 r. rozkład klas energetycznych źródeł światła, urządzeń chłodniczych, telewizorów i zmywarek w dużej mierze odpowiada tym wymaganiom. 90 % modeli pralek zarejestrowanych w bazie EPREL osiągnęło jednak klasę A w ciągu zaledwie sześciu lat od przeglądu. Natomiast w przypadku wyświetlaczy elektronicznych postęp w zakresie efektywności energetycznej był wolniejszy, niż przewidywano, w związku z czym są one zgrupowane w dolnych klasach (25 % modeli należy do klasy G)⁽⁴⁵⁾.

Według niezależnej analizy rynku udział w rynku najlepszych w swojej klasie pralek wzrósł w 2024 r. o 50 %⁽⁴⁶⁾. Z badań akademickich opartych na aktualnych danych rynkowych z 2021 r. wynika, że etykieta ze zmienioną skalą zwiększyła gotowość

⁽⁴³⁾[IEA 2021 Energy Efficiency Appliance and Equipment Standards and Labelling Programmes](#) [MAE 2021 – Normy dotyczące efektywności energetycznej urządzeń i sprzętu oraz programy etykietowania].

⁽⁴⁴⁾Anne Kesselring, Energy labels in the European Union: Consumer inattention and producer responses [Etykiety energetyczne w Unii Europejskiej: Nieuwaga konsumentów a reakcje producentów], Energy Economics, tom 144, 2025, ISSN 0140-9883, <https://doi.org/10.1016/j.eneco.2025.108275>.

⁽⁴⁵⁾Trwa ocena rozporządzenia delegowanego w sprawie wyświetlaczy. Istnieje kilka złożonych czynników, które mogą wyjaśniać, dlaczego modele te nadal plasują się w najniższych klasach wydajności (w tym preferencje konsumentów i producentów dotyczące dużych rozmiarów ekranów i wysokich rozdzielczości).

⁽⁴⁶⁾Prognoza rynkowa GfK na rok 2024.

konsumentów do poczynienia wydatku na lodówki o najwyższym ratingu w porównaniu z poprzednią etykietą, która była mniej zrozumiała ⁽⁴⁷⁾.

8. WNIOSKI

Rozporządzenie w sprawie etykietowania energetycznego stworzyło podstawy do wprowadzenia nowoczesnych etykiet, które jak dotąd sprawdzają się dobrze, jednak proces transformacji nie dobiegł jeszcze końca. Do tej pory dokonano przeglądu sześciu z 15 etykiet grup produktów oraz wprowadzono dwie nowe etykiety w zakresie tych ram. Długotrwałe cykle przeglądów aktów delegowanych dotyczących konkretnych produktów ograniczały jak dotąd ogólny wpływ ram politycznych. Niewystarczające egzekwowanie przepisów na rynkach krajowych oraz wysoki poziom niezgodności z przepisami przynajmniej w niektórych segmentach rynku (zwłaszcza w handlu internetowym) powodują zakłócenia równych warunków działania i zmniejszają prognozowane oszczędności energii.

Od 2017 r. nastąpiły istotne zmiany w szerszym kontekście politycznym w wyniku: (i) wzrostu sprzedaży internetowej, (ii) celów UE w zakresie zmian klimatu, (iii) globalnego zobowiązania do podwojenia efektywności energetycznej do 2030 r. oraz (iv) nacisku na konkurencyjność, o którym mowa w sprawozdaniu na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności (raport Dragiego) i strategii jednolitego rynku, a także – w ostatnim czasie – działań na rzecz przystępności cenowej energii i niezależności energetycznej. W tym kontekście etykiety energetyczne nadal odgrywają istotną rolę. Wszystkie zainteresowane strony, które w październiku 2025 r. wzięły udział w dialogu na temat wdrażania przepisów dotyczących produktów energetycznych ⁽⁴⁸⁾, podkreśliły rolę, jaką odgrywają te przepisy (w tym rozporządzenie w sprawie etykietowania energetycznego) w promowaniu efektywności energetycznej, przystępności cenowej oraz konkurencyjności przemysłu Unii, ale zwróciły również uwagę, że nieprzestrzeganie tych przepisów osłabia ich skuteczność.

Z dostępnych danych dotyczących funkcjonowania etykiet wynika, że potencjał etykiet energetycznych – nawet kilkadziesiąt lat po ich wprowadzeniu – nadal pozostaje niezupełnie wykorzystany, jeśli chodzi o możliwości ograniczenia zużycia energii, i etykiety te mogą również przyczyniać się do realizacji innych celów politycznych. Rejestr produktów EPREL, obejmujący wszystkie produkty związane z energią opatrzone etykietą energetyczną, zapewnia większą przejrzystość rynku i umożliwia kształtowanie polityki oparte na dowodach. Baza EPREL nie jest jednak jeszcze tak powszechnie znana ani stosowana jak sama etykieta, a jej wykorzystanie można by upowszechnić jeszcze bardziej, również na potrzeby zapewnienia zgodności z przepisami i nadzoru rynku. Zmiany zawarte we wniosku zbiorczym przedstawionym równoległe z niniejszym

⁽⁴⁷⁾Corinne Faure, Marie-Charlotte Guetlein, Joachim Schleich, *Effects of rescaling the EU energy label on household preferences for top-rated devices* [Wpływ zmiany skali na etykietach energetycznych na preferencje gospodarstw domowych dotyczące urządzeń o najwyższej klasie energetycznej], Energy Policy, tom 156, 2021, ISSN 0301-4215, <https://doi.org/10.1016/j.enpol.2021.112439>. W tym samym badaniu wykazano również, że prezentowanie konsumentom obu etykiet (jak ma to miejsce na etapie przejściowym rozporządzenia w sprawie etykietowania energetycznego) nie zwiększa gotowości do poniesienia takiego wydatku.

⁽⁴⁸⁾[Dialog na temat wdrażania przepisów w sprawie produktów energooszczędnych z komisarzem Danem Jørgensenem – Energia.](#)

sprawozdaniem mają na celu lepsze wykorzystanie tych możliwości, a jednocześnie – jeśli to możliwe – uproszczenie procedur dla dostawców i detalistów.